Savaitinis Laikraštis
Žvaigzdė
išeina kas Petnyčia.

Kaina metams:
Amerikoje ir Kanadoje . . 2 dol.
Lietuvoje ir kitur . . . . 4 rub.

Korespondencijas ir pinigus siunčiant adressas:
„ŽVAIGŽDE"
3654 Richmond St. Philadelphia, Pa.

The Lithuanian Weekly
Žvaigždė
(The Star)
Published by
A. MILUKAS & CO.
Every Friday at Philada. Pa.

Yearly subscription $2.00
Advertising rates on application

All communications should be addressed:
"ŽVAIGŽDE"
3654 Richmond St. Philadelphia, Pa.

Amerikos Lietuvių Katalikų Savaitinis Laikraštis

Entered as second class matter March 8, 1909, at the Post Office of Philadelphia, Pa., under the act of March 3, 1879

„Published and distributed under permit (No.833), autorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Philadelphia, Pa. By order of the President, Will H. Hays, Postmaster General.

Nr. 39 PHILADELPHIA, PA. & NEW YORK CITY, D. 29 RUGSEJO (SEPTEMBER), 1922 M. Metai XXII.

Graikijos karalius atsisake nuo sosto.

KARALIUS KONSTANTINAS ABDIKAVES. Londonas, rugs 27 d. Graikijos karalius Konstantinas atsisakęs nuo valdžios, užleisdamas sostą savo sūnui Jurgiui, anot raportųiš Atenų.

Graikų ministerija rezignavus. Iš Atenų gi rugs. 26 d. teip pranešama: Perlauža artinasi. Karalius paskelbė karo stovį. 8.000 kariuomenės Salonikuose pakėlė maištą, reikalaudami permainos valdžioje.

Aegejo salose armijos dalys ir-gi sukilo. Jie reikalauja, kad karalius išsižadėtų sosto. Maištininkai apicieriai ir kareiviai Salionike pasiuntė į Atenus reikalavimą, kad būtų pasodinti kalėjiman keli paskiausieji premierai, įskaitant Gounaris'ą, ir Stratos'ą, kurie esą atsakomingi už graikų pralaimėjimus Mažojoj Azijoj karėje su turkais. Jie teipgi reikalauja valdžioje permainų ir naujo neitralio ministerių kabineto.

Sukilę kareiviai ant salų Milytene, Chios ir Crete pasiuntė į Atenus aeroplianą su pamfletais, atsišaukimais, kurie paleista iš oro ant miesto, reikalaudami karaliaus atsisakymo nuo sosto, pašalinimo dabartinių ministerių ir tęsimo toliau aktyvės karės Trakijoj.

———o———

PARYŽIAUS SUTARTIS — nieko gero nepranašauja. Anot telegramų iš Paryžiaus 26 d. rugsėjo, už trijų, keturių dienų viskas gali atsimainyti. Premiero Poincare su lordu Curzonu paskiausieji pasitarimai apie Salonikus buvo labai įtemti ir audroti. Nepasitikima turkais, kurie jau dusyk perėjo neitralinę zoną, kad jie pasiganėdintų tuomi, kas jiems siūloma, t. y. Adrionopoliu ir Rytine Trakija. Jie, beabejonės, nenorės Dardanelių suneitralizavimo. Matoma talkininkų vienybę tik paviršutine esant.

Zodžiu, nedaug tereikia, kad pasidarytų perlauža ir vėl užsiliepsnotų pasaulis.

———o———

PRANCUZAI PATEISINA TURKUS. Paryžius, rugs. 26 d. Prancuzų Užsienių biūras oficijaliame pranešime tvirtina, kad turkai suvis neesą kalti už Smyrnos išdeginimą. Jie užgina net faktą, kad turkai laistė ant namų ir gatvių kerosiną tikslu išdeginti miestą, kaip buvo liudininkų parodyta.

———o———

RAUDONIEJI PERSPEJA TALKININKUS. Maskva, rugs. 26 d. — Sovietų Rusija pasiuntė nota Anglijai, Prancijai, Italijai, Graikijai, Rumanijai, Jugo—Slavijai, Bulgarija ir Egiptui, patariant šaukti tuojaus konferenciją Artimųjų Rytų klausime ir perspėja, kad, jei Rusija nebus pakviesta į tą konferenciją, kuri turės išspręsti Dardanelių likimą, tai Europoje gali pasidaryti naujas kraujo praliejimas. Rusija pareiškia, kad Constantinopolis, Trakija ir Dardanelai turi būt atiduoti Turkijai ir protestuoja prieš Anglijos viešpatavimą ant pertakos.

———o———

TURKAI NEPAISO ANGLU. — Anot paskiausių raportų iš Constantinopolio, dar tūkstantis viršaus kemalistų — turkų nacijonalistų — perėjo neitralinę zoną ir įsikasė Dardaneluose. Turkai okupavę Bighi, netoli Chank'o, nepaisant generolo Harringtono ultimatumo, duodant jiems 48 valandas laiko atsitraukti atgal. Anglai įsteigę trilypius apsigynimus ir evakuoją pasauliečius. Anglija be perstojo daro militarinius ir laivyno prisiruošimus, belaukiant Kemalos atsakymo į talkininkų pasiūlytas sąlygas.

Suv. Valstijos, kaip pareiškė Sekret. Hughes, pilnai remia talkininkų pasiūlymus Kemal pašai: kad būtų tinkamai apsaugota Dardanelų laisvė, taipgi mažumų tikybinė laisvė toje srityje.

TURKAI ISSPRUDO. Londonas, rugs. 24 d. Depešos iš Smyrnos bei Constantinopolio į londoniškį „Times'ą" praneša, kad turkų armija išslysta iš kontrolės, ir jų apicieriai reikalauja, kad juos vestų prieš Constantinopolį ir Dardanelus.

Constantinopolis, rugs. 26 d. — Graikai ir armenai skubinai apleidžia Constantinopolį. Kurie liko, persirėdė turkų nešenės drabužiais, kad jų nepažintų esant krikščionims.

———o———

GRAIKAI MAISTININKAI TRAUKIA ANT SOSTINES. Atenai, rugs. 27 d. — sukilusi armija traukia ant sostinės — Atenų. Venizelo pasekėjai po visą šalį kelia demonstracijas. 300 armijos apicierių atsilankę pas karalių Konstantina maldavo, kad suformuotų naują karišką ministeriją, o jie sakės, esą pasirengę stoti žmonių priešakin, kad nugalėti revoliucijonierius ir apginti karalių.

Naujasai Graikų karalius Jurgis yra vedęs Rumanijos karalaitę, princesą Elžbietą.

———o———

SIUNCIA KARES LAIVUS. Suv. Valstijos, anot raportų iš Washingtono rugs. 27 d. pasiuntė dvyliką naikintojų į Constantinopolį apsaugoti amerikiečių teises, jų savastis ir suteikti reikiamąją pagalbą.

———o———

TURKIJA sutiko pagodot Dardanelų neitralumą laike armisticijos ir tuomi, kol kas, tapo pašalintas pavojus karės tarpe Turkijos ir Anglijos. Laike armisticijos Angoros reprezentantai ves taikos derybas su Anglais mieste Mundania ar Ismid'e.

———o———

PASKENDO LAIVAS. Londonas, rugs. 27 d. Anglijos torpėdinis laivas Speedy paskendo šiandien Marmuro jūroje susidūręs su Danijos žuklų laivu. Su pirmuoju dešimtis žmonių prigėrė ir aštuoniasdešimts septyni išgelbėta. Speedy paskendo į septynias minutas po susidūrimui.

———o———

NORI $9.125.000 PROHIBICIJAI. Washingtonas, rugs. 24 d. Roy A. Haynes, prohibicijos komisijonierius stengsis išgauti iš Suv. Valstijų. Valdžios $9.125.000.00, kad pasekmingai varyti kampaniją prieš šlapiuosius, argu vartojančius svaiginančius gėrimus.

———o———

5 UZMUSTI IR 18 SUZEISTI Philadelphijoj ant Old York kelio, automobiliui susikūlus į stulpą, rugsėjo 26 d.

———o———

SUBMARINU IN SIAURINI ZEMGALI. Berlynas, rugs. 26 d. — Profesorius Anschuetz — Kaempfe, gyroskopinio kompaso išradėjas ant Vokietijos submarinų laike pasaulio karės dabar stengiasi padirbdinti tokį submariną, su kuriuo būtų galima nuplaukti į šiaurinį žemgalį arba polių.

———o———

D'ANNUZIO — TRETININKAS. Rymas, rugs. 27 d. Poeta Gabrielius d'Annunzio — Fiumo užgrobėjas—pastaruoju įsirašęs į tretininkų broliją Pranciškonų vienuolyne. Jis dažnai matomas bažnyčioje beklūpantis ir karštai besimeldžiantis.

———o———

IR DIEVA NORI PADARYT „TOVARISCIU". Anot rusų laikraščio „Slovo" (žodis) pastaruoju įvykusiame Sinodo kongrese Maskvoje buvo pakeltas klausimas, kad ir Dievo vardą subolševikinti: vietoj vadinus Jį „Dievas mūsų Tėvas, kad būtų vartojama maldose „Dievas mūsų brolis" ar "tovarišėius". Mat bolševikijoj — visi „lygus".

———o———

Charkove (Pietų Rusijoj) neseniai bolševikų teismas pasmerkė 70 dvasiškių penkiems metams kalėjiman.

INZYMUS TEPLIORIUS IMIGRANTU NAME. New-Yorkas, rugs. 29 d. Elis Saloje — imigrantų name yra sulaikytas jau nuo mėnesio laiko neapolietis — italas — Michaele Califano. Jis tapo neįleistas į Suv. Valstijas dėlei mažo defekto ausyje. Belaukdamas savo deportavimo atgal į Italiją jis užsiėmė piešimu. Imigrantų namo prižiūrėtoja patėmijo jį bepiešiant puikų „Imigrantės Mrgaitės" paveikslą ir praneše apie tai komisijonieriui Tadd'ui. Tas pasišaukęs Califano ištyrė, kad pastarasai jau devynis sykius statė savo paveikslus Neapolio dailės parodose. Jojo geriausias veikalas buves „via Arimella" ir tą paveikslą nupirkęs Neapolio miestas. Dabar, sakoma, pradėta rūpintis, kad įsakymaj jį deportuoti būtų atšauktas ir jis įleistas į Amer. Suv. Valstijas.

Žinios iš Lietuvos.

TELSIAI. Rugpiūčio 28 dieną rastas netoli Džiugėnų dvaro miške lavonas Jono Smilingio, Siaulių mokytojų seminarijos mokytojo. Jis tapo nužudytas žmogžudžių. Važiuojant jam vienam iš Plungės į Tlešius per miškus, užpuolę žmogžudžiai, nusivedė į tankumyną, atėmę pinigus, kurių šis turėjęs apie 4000 auks., nuvilkę viršutinius drabužius ir avalinę ir trissyk peršovę. Arklį pririšę prie medžio ir šis per ketvertą dienų taip nusilpęs, kad jau išvirtęs begulis, tačiau jį galėjo dar atgaivinti.

Jonas Smilingis buvo kilimu iš Plungės valsčiaus, Pruselių kaimo. In Palangos gimnaziją įstojo dar prieš karą. Po karo mokėsi privačiai Telšiuose ir nuvažiavęs 1919 m. į Siaulių gimnaziją įstjo į 8 klasę ir baigė ją su aukso medaliu. Cia pat pakviestas prie Mokytojų seminarijos mokytojauti ir mokytojavo dvejatą metų. Tad buvo doras, darbštus, blaivus, mylįs savo kraštą asmuo. Teko mirti netikėtai pačioj žydinčioj jaunystėj, sulaukus vos 22—23 metų.

Kaip pasakoja, dar viena moteriškė išėjusi iš Lieplaukės į Telšius pinigų iš Banko pasiimti ir dingusi. Vėl rugpiūčio 27 d. važiuojanti per šiuos miškus (taip Telšių ir Lieplaukės) dviračiu vieną asmenį užpulė trejetas galvažudžių su ginklais, bet šis turėdamas revolverį šiaip taip atsigynęs. Mat pabūgę jie atvažiuojančio vežimo. Dabar tų galvažudžių ieškoma ir, sako esą vilties surasti.

Jau prasidėjo.

Žaliasai „Pažangos ir Žemdirbių bloko" agitacinis lapelis, mūsų pirmame straipsny paminėtasai, pasirodė esąs nevienintelis. Po kelių dienų atsiųsta mums net trys priešrinkiminiai atsišaukimai krikščionių-demokratų bloko. Pirmame iš jų, skirtame šiaip jau „piliečiams" šie pastarieji raginama, kad rinktų į būsimąjį Seimą vien tik krikščionių demokratų bloko atstovus. Prieš tai nieko negalima pasakyti. Piršti save rinkikams — tai kiekvienos partijos teisė. Bet ar partijos turi teisės skleisti apie savo priešininkus netikrų žinių, tuo labai abejojama. Nes principo, kad „tikslas pateisina priemones" krikščionystė nepripažįsta ir jo nesilaiko. Taigi pasakyti, kad „žemdirbiai-pažangiečiai yra krikščionių demokratų politiški priešininkai", galima, nes tai, apskritai tarus, atitinka tikrenybei. Bet kad pažangiečiai-žemdirbiai būtų tokie pat „vidaus tvarkos ir ramybės ardytojai" kaip „peoviakai", tai čia tiek pat tiesos, kiek žinomame svočios pyrago išpeikime:

Gražus svočios pyragėlis:
Ant ašakos atsistojęs
Gali Kauną pamatyti,
Kauno mūrus išskaityti.

Tokios hiperboliškos „ašakos" tegalimos vien dainoje. Lygiai ir tokie pažangiečių-žemdirbių kaltinimai tegalimi vien rinkimin ame įsikarščiavime.

Kad dabartinei vyriausybei bevaldant daugelis valstybių Lietuvą ir pripažinę de jure, tai tiesa, bet kad valstybės būtų tai padariusios vien delto, kad joms „mūsų vedama tvarka patiko", kaip tvirtina atsišaukimas, tai toli gražu neatatinka logikai. Sitoks protavimas yra grynas sofizmas: post hoc, ergo propter hoc.

Kad Steigiamasis Seimas yr nuveikęs nevieną gerą darbą, su tuo galima sutikti, bet kad darbai būtų atlikti „labai gerai", to niekaip negalima pasakyti. Pavadinimas „labai gerai", tepritinka vien Dievo darbams; žmonių gi darbai, kaipo sujungti su įvairiomis netobulybėmis, „labai geri" negali būti. O jau Seimo darbai, kur daugiau rietasi, negu dirbta, net ir šiaip jau gerais pavadinti negalima.

Taigi užuot perdaug savę gyrę, krikščionys demokratai kur kas geriau būtų padarę, paskelbdami, ką jie ketina nuveikti naujame seime, kaip mano palengvinti mūsų vidaus gyvenimą ir t. t.

Antras atsišaukimas pasirašytas „Artojų Žemaičių" irgi nieko pozityvaus neduoda, nes tenkinas vien gązdinimu „Brolių Ukininkų", „Zemdirbių Sąjungos" bloko su „Pažanga". Zemdirbiai tai „vienintelė dvarininkų viltis išgelbėti dvarus", Zemdirbiams terūpi vien „kaip dvarus apsaugoti". Tai irgi tokia pat pasaka, kaip ana svočios pyrago ašaka. Kas norėtų tuo įsitikrinti, teperskaito „Zemdirbių Sąjungos Instatus". Ten parodyta net gal bent kiek daugiau sveiko proto, kaip kitų partijų programose. „Artojai Žemaičiai" siūlo rinkti į Seimą krikščionis-demokratus — tai labai gražu, negražu tik kad kalbėdami apie dvarininkus kalba taip lyg šie nebūtų Lietuvos piliečiai ir visai neturėtų teisės patekti Seiman.

Toks pasielgimas prieštarauja ne vien krikščioniškai meilei artimo, bet ir elementariam demokratizmo principui — visų lygybei. Graži būtų lygybė, jeigu koks Lietuvos pilietis, kad ir dvasininkas, nebeturėtų teisės patekti seiman. Principas noblesse oblige apsaugo ponus nuo ne vieno nešvaraus žingsnio; krikščionies vardas dar labiau privalėtų mus saugoti netik nuo neteisingų darbų, bet ir nuo neteisingų žodžių, nes jei noblesse oblige, tai dar labiau christianisme oblige.

Visų geriausiai yr parašytas trečias — „Darbo Federacijos" atsišaukimas. Čia randame bent išskaitytus tos federacijos rūpesniu pravestus per Seimą darbininkų, bežemių ir mažažemių naudai įstatymus. Tai yra faktai, ne tušti pasigyrimai. Tuo keliu po teisybei turėtų eiti ir visos kitos partijos, ką yr nuveikę senąme Seime, ir ko žada reikalauti naujame, o paskui jau piešti savo kandidatus. Dabar gi visi atsišaukimai pripildyti vien niekinimais kitų partijų ir gyrimais savosios. Iš to visai maža naudos netik kraštui bet ir pačiai partijai, nes kas gi nežino jog „pagyrų puodas" geros reputacijos niekados ner turėjęs.

A. Jakštas.

TAUTU BIURO ANKIETA KLAIPEDOS KRASTE.

Tautų biūro, ypač jojo direktorius J. Pelissier, savo laiku daug prisidėjęs savo nurodymais Taikos konferencjoje atskiriant Klaipėdos kraštą nuo Vokietijos, klaipėdiečių prašomas ištyrė tikrą padėtį Klaipėdos krašte.

Tas pats biūro direktorius, įspėjęs apie savo užmanymą Prancūzijos ministerių pirmininką, pats aplankė Klaipėdos kraštą šiais 1922 metais gegužės mėn. ir savo kelionės rezultatus paskelbė tautų biūro išleistoj brošiurėlėje vardu: „Enquete dans le territoire de Memel".

Tos brošiūros svarbiausias mintis atpasakosim.

Vokiečiai, žinodami Versalės sutarties paragrafą ir nesitikėdami atgauti Klaipėdos kraštą, sumanė iš jo padaryti tai, ką jie padarė iš Dancigo. Savo įdėją jie lengvai galėjo propaguoti, nes, rašo Tautų biūras, aukšti to krašto vokiečiai, valdininkai nekartą buvo paties komisaro Petisnė Paryžiuje su aukštos sferos žmonėms supažindinami. Lietuvių gi delegatai nė karto negavo leidimo nuvykti Paryžiun reikalui paaiškinti.

Biūro Direktorius aprašo, kaip Petisnė padedant, vokiečiai ir toliau ištautinimo darbą varė. Direktoriumo ir valstybės tarybos iš vokiečių arba jų bernų — lietuvių sudarymas, atsiklausymas visuose reikaluose tik saujelės vokiečių — turtelių, kurie sugalvojo „Freistaat'o" planą ir jį Petisnė pakišo. Ir visi šitie vokiečiai garsiai sakosi juos prancūzai remią. Faktai rodo, kad visi aukšti valdininkai pasilieka tie patys, o Vokietija ir naujų pristato, reikalui esant, Lietuvių kalba mokyklose ir šiaip buvo spaudžiama. Leidimo komisija, kurios pirmininku yra prancūzų karininkas Laroche, iki gegužės mėn., nebuvo išdavęs nei vieno leidimo Lietuvos ar Amerikos lietuviams tame krašte apsigyventi, tuo pačiu gi laiku keli tūkstančiai vokiečių ir baltų gavo leidimų be jokių vargų.

Tarptautinei teisei priešingai Petisnė reikalauja iš lietuvių norinčių Klaipėdoj apsigyventi šisižadėti savo tėvynės ir priimti „Klaipėdos pilietybę".

Šitokios ir panašios suktybės Petisnė aprašęs tautų biūras, baigdamas, daro išvadą, kad šitokia prancūzų komisaro politika daro gėdos Prancūzijai, kuri pasirodo labai partyviška Klaipėdos krašto reikale ir reikalauja, kad būtų paskirta skaitlinga komisija tam reikalui ištirti ir tas šališkumas pašalintas.

LAIKINOJO VILNIAUS LIETUVIU KOMITETO PAREISKIMAS DEL RINKIMU IN VARSUVOS SEIMA.

Laikinasis Vilniaus Lietuvių Komitetas vaduodamasis tuo, kad Vilniaus kraštas, kaipo istorinis, kultūrinis, ekonominis, ir valstybinis Lietuvos centras ir kaipo šalis iš senu senovės lietuvių gyvenama, negali būti teisingai atskirtas nuo Lietuvos, ir turėdamas galvoj,

kad tas kraštas nėra dar turėjęs progos nevaržomai pasisakyti savo valios, nes vadinamasis Vilniaus seimas, kaipo vienų lenkų ir lenkų kariumenės bei žandarmerijos globoje rinktas, nebuvo ir nebegali būti teisingas tos valios reiškėjas,

kad lenkų administracija neduoda šaliai galimybės pareikšti tikrąjį savo veidą ir nusistatymą,

kad ta lenkų administracija, priešingai teisybei, dažnai nepripažysta šio krašto nelenkams gyventojams pilietybės, laikydama juos beteisiais svetimų valstybių žmonėmis,

kad nuo Želigovskio atėjimo krašte be paliaubos siaučia teroras prieš nelenkus ir nėra nei spaudos, nei susisiekimo, nei buto, nei korespondencijos laisvės,

kad Vilniaus likimas tautų santykiuose nėra galutinai išspręstias;

o be to, remdamasis aiškiu lietuvių visuomenės nusistatymu, — nutarta: rinkimuose į Varšuvos seimą nedalyvauti.

Pirmininkas K. Stašys.
Vice-pirmininkas B. Biržiškienė
Kun. Jezukevičius
St. Kairiūkštis,
J. Slapelis,
Kun. Cibiras.

LENKIJA PRANCUZIJAI PERBRANGIAI KAINUOJA.

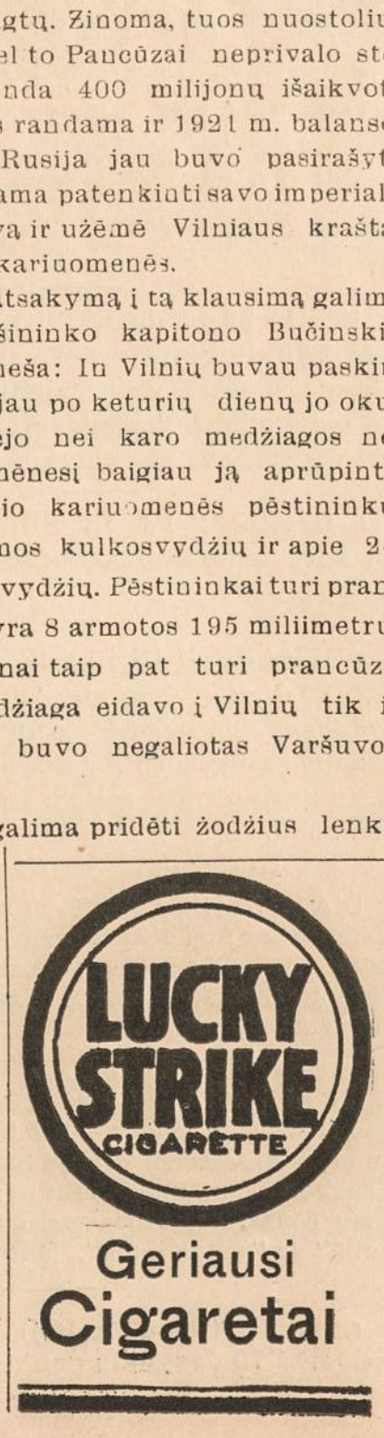
„La Politique Etrangere" straipsny — „Kas apmoka Lenkijos išlaidas" — rašo: Lenkija Prancūzijai perbrangiai kainuojanti, nes ši išimtinai gyvenanti prancūzų lėšomis. Remiantis faktais ir daviniais, galima visa tai įrodyti; pavyzdžiui, Prancūzijoj buvo aprengta ir apginkluota Hallerio kariuomenė, kuri turėjo 7 divizijas — minimum apie 100.000 žmonių: aišku, visos išlaidos buvo padengtos Prancūzijos ir tik svetimų akių dėlei rašytos Lenkijos sąskaiton. Bet tai dar maža: 1921 m. pvaasarį Prancūzija negavus iš Lenkijos nei vienos markės, vėl davė 327.000 šautuvų, 2.800 kulkosvydžių, 48.000 revolverių, 518 milionų šovinių, 1.494 armotų 75, 105, 120, ir 155 kalibrų su 10.123.000 šoviniais, 291 aeroplanų, 250 automobilių, 800 automobilių kroviniams, 4.500 vežimų, 4.000 šinelių, 6.550 getrų, 5.410 kelnių, 7.800 porų aukštų batų, 8.800 marškinių, 1.588.000 apatinių kelnių, 226.000 antklodžių, visą eilę lauko ligoninių ambulatorijų ir kitų reikalingų prietaisų, 24.000 arklių, 30.000 tonų avižų, ko tuo metu kaip tik buvo stoka pačiai Prancūzijai.

Bolševikai sumušę lenkus, visą tą medžiagą atėmė, kaip štai 58 divizija paliko bolševikams visą savo artileriją kuri vos tik buvo atvežta iš Prancūzijos, Ukrainos armija, iškinkė iš armotų ir pakinkė į vežimus, kur kuvo prikrautų daug pavogtų daigtų. Zinoma, tuos nuostolius tuojau reikėjo padaryti. Del to Pancūzai neprivalo stebėtis, jei 1920 m. balanse randa 400 milijonų išaikvota Lenkijos reikalams, tas pats randama ir 1921 m. balanse. Visi sakys, jog 1921 m. su Rusija jau buvo pasirašyta taika, tačiau Lenkija, norėdama patenkinti savo imperialistinius norus, puolė Lietuvą ir užėmė Vilniaus kraštą, kur turi laikyti 40.000 žm. kariuomenės.

Kas juos išlaiko? Kaipo atsakymą į tą klausimą galima pacituoti lenkų tiekimo viršininko kapitono Bučinskio pareiškimą, kur jis taip praneša: In Vilnių buvau paskirtas, tiekimo viršininkas tuojau po keturių dienų jo okupavimo; kariuomenė neturėjo nei karo medžiagos nei drabužių ir 1921 m. sausio mėnesį baigiau ją aprūpinti. Dabar kiekvienas Želigovskio kariuomenės pėstininkų pulkas turi 30 prancūzų firmos kulkosvydžių ir apie 24 tos pat firmos ran-ių kulkosvydžių. Pėstininkai turi prancūzų šautuvus, artilerijoj yra 8 armotos 195 miliimetrų. Ariergardas ir moterų legijonai taip pat turi prancūzų ginklus. Pinigai ir karo medžiaga eidavo į Vilnių tik iš Varšuvos. Visos sąskaitos buvo negaliotas Varšuvos Krašto Departamente'.

Prie tų visų pareiškimų galima pridėti žodžius lenkų prekybinio attache prie Lenkų atstovybės Paryžiuje, kur jis pareiškė, kad Lenkijoj gyventojai moka per metus 47 frankus mokesčių, o tuo tarpu prancūzai moka 1.200 fr. Tai jau per daug skandališkas faktas. Jei lenkai nori turėti tiek kariuomenės ir vesti karą, tai jie patys gali sau tai ir užsimokėti, o kolkas tepradeda jie mums grąžinti, tai, ką jie yra Prancūzijai skolingi. (E.)

Kauno „Laisvė".

LIETUVOS UKIO PARODA.

(„Žvaigždės" korespondento prisiųsta.)

KAUNAS. Lietuvos ūkio paroda. Visa savaitė Lietuvoj kalbama ne tik apie rinkimus seiman, bet ir Lietuvos ūkio ir pramonės parodą. Galop laukiamoji diena atėjo. Parodos vietai parinkta pati puikiausioji vieta — Vytauto Kalnas. Nuo čia atsidengia visas Kauno miesto ir Nemuno reginys. Nūn tarsi laikinai visi apleido klonies Kauną, o apsigyveno kalnų Kaune.

Lygiai 2 val. po pietų 10 rugsėjo atidaryta pirmoji Lietuvos ūkio ir pramonės paroda. Joj be lietuvių dalyvauja daugybė užsienio valstybių firmų. Daugiausia vokiečių.

Parodą atidarė jos komiteto pirmininkas agronomas J. Tubelis. L. e. p. pareigas Prezidentas sveikino komiteto pastangos, dėka — kurio mes turime šią parodą. Ministerių pirmininkas Ernest. Galvanauskas savo kalboj pynė politinį gyvenimą su ekonominiu. Jis nurodė, kad ekonomiškai mums gyvuoti ir tarpti be Vilniaus ir Klaipėdos negalima. Burmistras J. Vileišis palietė tąją tėmą, alegoriškai nupiešdamas, kad ir neužbaigtame centrinio paviliono bokšte. Po šių kalbų p. Prezidentienė perkirpo kaspiną ir atsidarė paviliono durys.

Parodoj susibėgo aibės lietuvių. Nūn į Vytauto Kalną atsilankė kiekvienas doras pilietis. Kas negalėjo (bėdnuomenė) delei brangoko įėjimo (50 a. civ. 25 kar. ir moksleiv.) pakilūti, tai nors ant kalno susėdę lyg žydai Babiliono vergijoj ant ūpės kranto „dūsavo". Žydų nesimatė nei vieno. Jiems pikta, kad gojai įstengė be jų pagalbos sukurti ne tik valstybę, bet ir parodą surengti. Rods jie parodoj suvis nei nedalyvauja. Bet vietoj jųjų paroda pilnutėlė svetimųjų šalių svečių. Čia nūn sutiksi: anglą, vokietį, daną, olandą, čeko-slovaką ir ect. Daug dipliomatų ir svetimųjų kraštų atstovų atėjo užmegsti su lietuviais prekybos ryšius. Kokių čia firmų ir iš kokių (šalių) valstybių atvyko apie tai bus rašyta atskirai — sekančiame „Ž-ės" numery.

Gyvulių parodoj neperdaugiausia. Apsilankiusieji stebėjosi „Gerovės" B-ės atvežtomis jorkšinių veislės kiaulėmis. Labiausia stebino juoda kiaulė — tikras begemotas.

Paroda daro didžiausio įspūdžio. Gal tai daro parinkimas vietos ir nepaprastai gražaus stilio pavilionai su savo grąžnais aukštyn stiebiančiais bokšteliais.

Gaila ir labai gaila, kad mūsų nekurie „lėpšiai" pramoninkai neatvyko su savo išdirbiniais. Tiesiog nedovanotinas apsileidimas! Tokiems „lėpšiams" neverta ir leidimo duoti steigti dirbtuves. Vis vien jie toliau sulig savo nosies nematys ir nepakilsią.

Nemažiau peiktini ir mūsų pažangioji Suvalkija. Labiausia Zanavykijos ūkininkai. O jie būtų galėję pasididžiuoti ne tik savo milionų vertės žirgais, bet ir kitais savo gyvuliais. To nesitikėta! Matyti, kad po karui pasidarė tingesni už rusų mužiką. Negana, kad gyvulių neatgabeno, bet nei jokių javų neatsiuntę, nei patys rodos nedrįsta pasirodyti.

Dzūkijos bravorninkams (nuo Simno) vertėjo jau būtinai atvykti su savo visa bravoro teknika. Valdžiai gi vertėjo išleisti, jiems primasinti — atsišaukimas, kad už tai jie galės varyti be muito savo išdirbinių pardavinėjimą. Minimasis Simno apylinkės bravoras būtų parodęs, kad jis geriau gamina už Kauno „Zemaitiją" ir galis vienų vienas įsirausęs žemėse pagaminti visai Dzūkijai.

Tai paminėjau tik — pro šalį praeidamas. Būsimose parodose turime pasirodyti jau visoj savo pilnumoj. Kuo turtingi, nagingi ir imainingi — eikime viešumon. Kai įprasime rodyti savo darbo vaisius, patrauksime pirkikų. Darykime, kaip užsieniškiai. Jie gudrus. Būkime mes gudresniais.

Si paroda daug ko gero atneš Lietuvos ūkiui. Ukininkai pamatys praktingesnių ir naudingesnių ūkiu mašinų, kurių pilnutėlė paroda. Pamatę įsimasins pirkti ir taikinti savo ūkiams.

Panaši paroda žadama rengti kas metai. Labai tai girtina ir naudinga.

Rudaminos Piliakalnis.

NAUJI LIETUVOS PINIGAI jau užsakyta spaudinti čechoslovakų firmai Haase Pragoje, kuri spaudina ir čechoslov. pinigus. Už keturių savaičių jau būsią parsiųsta pirmieji transportai naujųjų pinigų ir bus pradėta leisti apyvarton. Kas nori įgyti emisijos banko akcijų reikia kreiptis raštišku pareiškimu finansų ministerio vardan į valstybės banką arba įdinę nurodant kiek akcijų užsisako. Akcijos turi būti apmokamos doleriais, po 10 dolerių — 100 litų akcija. kiekvienos 4 akcijos duoda vieną balsą. Kaip tik bus litas paskelbtas Lietuvos pinigu, kiekvienas turės teisę reikalaut, kad jam but mokama litais, nor šalip to galima bus atsiskaitinėti abėjom pusėm sutinkant ob-ostais, dolieriais, lenkų markėmis, latvių rubliais. Už 4 — 5 mėn. Vokiečių markės būsią galutinai išpirktos ir užmainytos litais.

LIETUVOS PILIECIU, GYVENANCIU SVETUR, REGISTRACIJA.

Instatymas apie Lietuvos pilietybę veikia naudingai Lietuvoje jau kelinti metai. Bet ankščiau ar vėliau turėjo iškilti aikšten klausimas tų lietuvių, kurie del įvairių priežasčių, iš Lietuvos išvažiavo ir išsisklaistė po visą pasaulį. Visuose pasaulio kraštuose rasime lietuvių, bet didžiuma išeivijos plaukė į Ameriką. Mažne visus tuos išeivius privertė iš Lietuvos kraustyties tos ekonominės skriaudos ir politinės priespaudos, kurių žiaurūs valdonai lietuviams nesigailėjo. Tų išeivių didžiuma nors ir svetur gyvena, tečiau kitos šalies piliečiais nepatapo, tebeskaito savę lietuviais, tebevartoja savo tėvų kalbą ir savo širdyse daugelis gaivina dar svajonę grįžti į Lietuvą. Didžiuma jųjų grįžtų ir tuojaus, jei tik sąlygos jiems palankiai susidėtų. Tie išeiviai turi būti kokios nors šalies piliečiais, nes kitaip nebus kam gina jų teisių, nebus kas už juos užstoja. Ir šiaip jau per didelė nelaimė būti žmogui be krašto, be vardo, be tėvynės.

Antra vertus Lietuvos Respublika turi gi žinoti, kiek ji turi ištikimų savo žemės piliečių kitose šalyse, ypač Amerikoje; kiek yra svetur Lietuvos vaikų, kurie Lietuvą skaito savo tėvyne, kurie arba galės jon vėl grįžti, arba bent reikale rems Lietuvą kitokiais būdais.

To tikslo negalima kitaip atsiekti, kaip tik suregistravus visus svetur gyvenančius Lietuvos piliečius ir inteikus jiems pasus. Tie pasai turės liūdyti, kad jie yra Lietuvos Respublikos piliečiais, kad jie galės kada panorėję į Lietuvą grįžti, kad ir svetur gyvenant jų padėtis, kaipo Lietuvos piliečių yra aiški ir garbinga, nes už juos reikale stos Lietuvos Respublikos Valdžia.

Šių 1922 m. birželio mėn. 9 d. buvo paskelbtas naujas įstatymo punktas kaipo priedas prie jau buvusio pilietybės įstatymo. Jisai skamba šitai.

§ 6.

Žmonės, kurie einant šio įstatymo 1§ ir jo pastaba ..... yra laikomi Lietuvos piliečiais, bet gyvena svetimos valstybės teritorijoje, jeigu svetimoje valstybėje nėra naturalizavęsi, privalo per 6 mėnesius nuo šio įstatymo paskelbimo dienos įsiregistruoti pas Lietuvos dipliomatinius atstovus ar konsulus užsienyje ir, pristatę jiems savo pilietybės išrodymus, išsiimti Lietuvos pasus. Tose valstybėse, kuriose lig šiam laikui nėra nei diplomatinės nei konsularinės Lietuvos atstovybės, nurodytas 6 mėnesių terminas laikomas nuo Lietuvos atstovybės tose valstybėse įsisteigimo dienos. .....

.....

Gyvenantieji užsienyje žmonės, kurie atatinka šio įstatymo 1§ ir jo pastaboje ..... išdėstytoms salygoms, bet neįsiregistravo pas Lietuvos atstovus ar konsulus užsienyje ir neišėmė Lietuvos pasų šio § nustatytuoju laiku, gali atgauti Lietuvos pilietybę tik einant šio įstatymo 3 ir 4 §§ ir jų papildymu nustatytuoju keliu ir sąlygomis.

Amerikos lietuviai, kurie nepatapo Amerikos piliečiais, taikindami prie savęs šį naują įstatymą, privalo atsiminti sekamus dalykus:

a) Visi Amerikos lietuviai, norintieji būti Lietuvos piliečiais, privalo iki 9 d. gruodžio 1922 metų užsiregistruoti ir iš Lietuvos Atstovybės Washingtone išsiimti Lietuvos Respublikos pasą. Laiko yra duota užtektinai, suspės visi apie tą įstatymą sužinoti ir pasą išsiimti. Niekas negalės aiškinties tuomi, kad nežinojo, ar nesuspėjo. Vėlgi Atstovybės bus parūpinta visokių galimų palengvinimų, kad šis įstatymas būtų visų Amerikos lietuvių išpildytas.

b) Kurie per tą laiką neužsiregistruos ir pasų neišsiims, tuo parodys, kad jie Lietuvos pilietybės atsižada ir kad iš Lietuvos ateityje jokios globos ar pagalbos nenorės ir neprašys.

c) Jeigu iš tarpo tų, kurie paskirtu laiku neužsiregistruos ir neišsiims pasų, atsiras tokių kurie vėliau permainys savo mintį ir panorės būti Lietuvos piliečiais, jiems bus dar kelias atdaras prie Lietuvos grįžti. Bet kelias tas bus ilgas ir nelengvas. Reikės padavus aplikacija laukti specijalio kiekvienam atsitikimui Ministerių Kabineto nutarimo, reikės daugia išsikaštuoti nes ne tik reikės užsimokėti už visą praeitą laiką nustatytą valstybės mokesnį nuo laiko įstatymo paskelbimo, bet bus dar tokiems žyminiu mokesnių, bus prašymų rašinėjimo, bus ilgo susirašinėjimo t. t. ir t. t. Grįžimas į Lietuvą bus tokiems sutrukdytas.

Lietuvos Informacijų Biūras.

PRAŠYMAS MUSU PUBLICISTAMS.

Liet. Informacijų Biūras, žinodamas, kad Amerikos lietuvių tarpe esama nemaža Lietuvos mylėtojų, kurie turi didelių rašytojų gabumų, šiuomi keripiasi į juos prašydamas rašyti straipsnius iš Amerikos lietuvių gyvenimo, kurie per Biūro tarpininkavimą galėtų būti siunčiami Lietuvos laikraščiams, o taip pat straipsnius liečiančius Lietuvos rėmimą Amerikoje, kurie būtų įdomus ir naudingi Amerikos lietuvių visuomenei ir kuriuos Biūras išsiuntinėtų Amerikos lietuvių laikraščiams.

Liet. Inf. Biūras, dėja, negali teikti už prisiunčiamus jam streipsnius atlyginimo ir pasitiki garb. publicistu šiaip jau gerais norais.

Kad išvengus bereikalingo susirašinėjimo, gerb. rašytojų prašoma yra siųsti tikai tokius straipsnius, kurie turi savyje konstruktyvio valstybinio elemento ir yra liuosi nuo by kokių partinių tendencijų.

Liet. Inf. Biūras, patyręs daug naudos iš darbuotės gerb. jo korespondentų provincijoje, kur per juos vietos anglų spaudoje buvo paskleista daug žinių apie Lietuvą, ir šiame sumanyme tikisi sulaukti paramos ir pasisekimo ir iš anksto taria ačiu už siunčiamus straipsnius.

M. M. Slikas
Liet. Informacijų Biūro Vedėjas.

AMERIKIECIU MEDALIS L. NEPRIKLAUSOMYBES PASKELBIMUI.

Rugpiūčio 28 d. Lietuvių Klūbe Amerikos Lietuviai kėlė vakarienę pirmajam Lietuvos Respublikos Prezidentui Gerb. Antanui Smetonai. Dalyvavo Romanas, Kaupas, Balutis, Stulpinas, Landžius, Zujus, kun. Seštokas, kun. Pakalnis, kun. Petkus, kun. Matulaitis, visi šiuo metu vieši Lietuvoje. Iš pakviestųjų kauniečių atvyko Zubrickas, Žukauskas, Merkys, Silingas, kan. Staugaitis, kan. Tumas, Voldemaras, Noreika.

Trijų kunigaikščių salėje ūpas pakilus. Vakarienė gausi. Prezidentas Romanas pradeda eilią kalbų. Jis pareiškė Amerikos Lietuvių džiaugsmą, kad Lietuvai pasisekė atsistatydinti savoji vėl nepriklausoma valstybė. Am. Lietuviai pagerbia pirmutinį vyrą, kuriam teko stovėti priešakyje naujos valstybės, ir jo draugus, kurie pirmieji padėjo jam valstybės vairą laikyti, laisvę nuo priešų ginti, kol valstybė atsistos ant kojų. Amerikos Lietuviai, girdi, nežiūri partijų; bet tik kas dirbtų Tėvynės labui, tai ir gerai. Ir mes, Amerikiečiai, neka kita norime Lietuvoj, kaip tik gera daryti. Ir mums be galo malonu dirbti su tokiais vyrais, kaip Gerb. Pirmasis Respublikos Prezidentas ir jo draugai. Buvo jums sunku, reikėjo drąsos, — jūs išteséjote ir miela mums buvo jums padėti. Padėsime ir toliau dirbantiems Lietuvos naudai. In to laidą Liet. Numizmatikos ir Istorijos D-ja įteikia paminklinį medalioną.

Atvažiavęs Draugijos Arkivaras Stulpinas skaito iš pergamento diplomą, papuoštą viniete ir Vyčia „Lai gyvuoja laisva ir nepriklausoma Lietuva". Sveikiname Lietuvos Piliečių garbingiausį Pilietį Jo Ekscelenciją Lietuvos Prezidentą Antaną Smetoną. Jūsų Mylista Prezidente: —

Aukščiausiojo valia leido Lietuvos Piliečiams pareikšti savo tautos nepriklausomybę. Jūsų Ekscelencijai tenka eiti Lietuvos Prezidento pareigas. Laimingi, jogiai tų idėjų esame liūdytojai. Užžymėti tiems svarbiausiems Lietuvos Istorijos nuotikiams, Lietuvių Numizmatikos ir Istorijos Draugija Amerikoje nukaldino medalį. To medalio auksinį unikatą teiksis Jųsų Ekscelencija priimti iš mūsų kaipo tikros pagarbos ženklą. Turime garbės vardu mūsų Draugijos kviesti Jūsų Ekscelencija būt Lietuvių Numizmatikos Draugijos Honorariu Pirmsėdžiu. Tris tūkstančius brondzinių to medalio kopijų nutarta padalinti muziejams, lietuvių darbuotojams ir numizmatiškosios dailės mylėtojų kabinetams. Tebūnie šie medaliai atminčiai mūsų ainiams ir ainių ainiams. Tesidžiaugie Lietuvos gentkartės savo bočių darbų vaisiais. Lai gyvuoja laisva ir nepriklausoma Lietuvos Valstybė. Ilgiausių metų Lietuvos Prezidentui. Liet. Numizmatikos ir Istorijos D-jos Valdyba. Juozas J. Ambrozaitis — Pirmsėdis, Al. M. Račkus — Raštininkas ir Kuratorius, S. M. Stulpinas — Arkivaras.

Rašyta Chicagoje, Suv. Valst. Amerikoje lapkričio 10 d. Metuose Viešpaties 1919."

Medalį yra kalęs belgas dailininkas Albertas L. van den Berghen, gimęs 1850 m., Art Instituto Chikagoje

VYTAUTAS BUILDING AND CONSTRUCTION CORPORATION

VYTAUTO BENDROVE

[STATYMUI IR MEDŽIAGOS PARŪPINIMUI].

VYTAUTO BENDROVE, inkorporuota Massachusetts valstijoje, jau suplianavo kaip pradėti savo išdirbystę Lietuvoje ir netrukus darbas bus pradėtas.

Insteigti fabrikas gaminimui įvairių rakandų, kurie nunai naujoj valstybej labai reikalingi.

Negali but Lietuvoje kita kokia pramonė taip pelninga kaip medžio išdirbystė. Su kapitalu sykiu organizuojami amatninkai ir darbininkai, kad niekumet darbo nestokuotų.

Nelauk rytojaus, check'į ar money orderį siųsk šiandien.

Bendrovės kapitalas sparčiai auga ir neužilgio bus pabranginti šėrai.

Amerikos lietuviams snaudžiant ir nenorint žinoti, kad medžio išdirbystė gali suteikti Lietuvos darbininkams milijonus dolerių pelno, svetimšaliai išnaudotojai skubina Lietuvos miškus kirsti ir leisti Nemunu medžius į užrubežį, kad ten darbininkai turėtų gerą uždarbį. Žinomas daugeliui amerikiečių lietuvių agronomas D. Pratapas rašo, kad keliaudamas Nemunu žiemą, vasarą ar rudenį regi, juog „Nemunas" nuklotas medžiais (rąstais) nuo Alytaus iki Jurbarko viena tiesiogine ir be galine paklode."

Sulyg p. Pratapą vien miškų prekyba Lietuvoje duotų didžiausią pelną ne vienai, dviem, bet dvidešimčiai bendrovių. Būtų, esą, didžiausias uždarbis dvidešimčiai bendrovių, jei anos, sukėlę kapitalą iš Amerikiečių lietuvių, užsiimtų kirtimu Lietuvos miškų ir leidimu nukirstų medžių (rąstų) Nemunu į užrubežį. Miškai, anot p. Pratapo, tai Lietuvos mainos.

Medžio išdirbystei per VYTAUTO BENDROVE augant, grynas pelnas teks lietuviams darbininkams. Visi jie turės savo teises VYTAUTO BENDROVEJE.

Susiorganizavus VYTAUTO BENDROVEI iš visų Amerikos naujokynių, daugybės įstojo į jos narius, pirkdami akcijas.

Patariame savo bendradarbiams akcijonieriams, kad dėtų pastangas, idant įtraukti į mūsų VYTAUTO BENDROVE ypač su didesniu kapitalu tautiečius. Lietuvoje dabar yra tik 2 mažos medžio išdirbimo Bendrovės. Anos uždirba po 100 procentų kas met už savo įdėtus pinigus.

Skubinkitės, kurie žadate VYTAUTO BENDROVES akcijas pirkti, pasiųst savo pinigus raštinės adresu.

VYTAUTO BENDROVES akcijos (šėrai) pardavinėjami (po 5 dolerius) vien lietuviams, ne mažiau kaip 5 ir nedaugiaus kaip 1000 kiekvienam.

VYTAUTO BENROVES akcijas galima gauti pas tos Bendrovės direktorius, teip gi pas VYTAUTO BENDROVES įgaliotus agentus arba pas Bendrovės iždininką, kuris užsistatęs kauciją sulyg valstijos reikalavimus ir kurio adresas yra:

Kaz. Brusack, Treas., 20 Hull Ave.
Maspeth, L. I. N. Y.

"111" Cigaretai

Jie yra GERI! 10¢

Pirk šiuos cigaretus ir sučėdyk pinigus.

Skausmus ir gėlimus nutildo

PAIN-EXPELLER

Vaizbaženklis užreg. S. V. Pat. Ofise.

DRAUGAS REIKALE

O nelaimė! Yra daug žmonių, kurie juoksis iš tavo sielvarto! Tačiau geras draugas patars naudoti

Ruffles

pleiskanų mirtinąjį priešą.

Suvilginkite Ruffles savo galvos odą kasdien per kokią savaitę laiko ir pleiskanos tuojaus pranyks. Naudokite Ruffles nuolatos ir po to, ir tuo budu užlaikykite savo galvos odą švaria ir sveika ir savo plaukus gražiais ir žvilgančiais.

Kaina 65c. aptiekose, arba prisiųskite 75c. tiesiai į labaratoriją.

F. AD. RICHTER & CO.
104-114 So. 4th St.
Brooklyn, N. Y.

Užkietėjimas, diegimas, mėšlungis ir kiti vidurių suirimai niekuomet nekankina šitos laimingos šeimynos.

BAMBINO

Vaisbaženklis Reg. S. V. Pat. Biure

greitai suteikia pagalbą ir tuojaus kudikį ir motiną pralinksmina ir užganėdina.

Bambino galima gauti visose aptiekose už 35c. arba už 40c. pasiunčiam per Parcel Post tiesiai iš labaratorijos.

Kudikiai mėgsta jį! Jie prašo daugiau!

F. AD. RICHTER & CO.
104-114 So. 4th St. Brooklyn, N. Y.

profesorius, nukalęs Laisvės stovylą Baltimore, Lincolno stovylą Bruxelyje, kaipo Amerikos dovaną Belgijai ir daugybę kitų aukštos vertės dailės dalykų. Mūsų medalis buvo prezentuotas ir labai pagirtas medalių dailės parodoje.

Vienoje medalio pusėje aplink Antano Smetonos biūstą bareljefą rutų ir ąžuolų lapų vainikas, nokstančios gilės, nubirusios gilės ir erškėčiai, — visa simboliška reikšmė. Antroje pusėje Vaidelutė išėjusi iš vergijos, triuškina žalčiui galvą, pamina po kojų kaukuolę ir aukoja ant tautos aukuro visa, ką turi. Ant vaidilutės rankų sutraukyti pančiai. Ant skydo lotiniškas parašas: „Benigno numine die XVI mens. febr. a. D. MCMXIX Litvania statuit se esse liberam coadunatam nemini subditam". Lietuviškai bus: Aukščiausiojo malone 16 d. vasario metų Viešpaties 1919 Lietuva pareiškė (pasauliui) savo pasiryžimą būti laisva, suvienyta ir niekam nepriklausoma.

Tolumoje matos vandenėlis. Už Nemunėlio teka saulė. Viskas simboliška.

Medalio dydis 50 mm. diametre, storis 5 mm. Gavusiems medalį patariama, kad globotų jį, kaipo retenybę. Tai pirmutinis medalis su lietuvių kalbos tekstu.

Sceneriją nugrupavo ir vienjetą piešė J. B. Kudirka ir Al. M. Račkus.

Aštuoniolikos karatų (18 k.) vienatinį auksinį medalį nutarta nusiųsti Jo Eks. Pirmajam Lietuvos Valstybės Prezidentui Antanui Smetonai. Medalio svoris — 100 aukso dolarų.

Pasipylė kalbos. Tad Brigados vadas majoras Merkys; ir. Landžius, gimęs Amerikoje, prisipažino, kaip jame lietuvių kraujas atsiliepė ir pastumėjo eiti tėvynainio pareigas ir net jų ieškoti. Kan. Staugaitis atgailavo, kam kit kart smerkęs einančius į rusų kariuomenę ir į Ameriką. Kun. Matulaitis priminė, kaip jam už lietuviškų knygų kontrabandą teko atsidurti Amerikoje. Balutis, Kan. Tumas nesistebi, kad tie pirmieji nelaisvės stogo laužėjai, kaip toji Garšino palmė attalea princeps, iškišę galvą į šaltą tikrenybės orą, gauna žūti ar bent daug nukentėti. Tai nieko; užtat kiti jau laisvame ore aklimatizuojasi. Kun. Šeštokas, kun. Petkus, prof. Voldemaras, Šilingas. visi jie šiaip ar taip džiaugės laimėjimais, minėjo gera ir bloga, sąryšyje su A. Smetonos ir jo draugų asmenimis. Ypač širdingai minėjo A. Smetoną, tikrąjį Lietuvos kariuomenės vadą buvusį faktinąjį jos vadą gen. Žukauską. Visiems gale atsakė A. Smetona iškeldamas visų lietuvių sutartim kolektyvųjį darbą pradžioje kovos del nepriklausomybės ir širdingai, skausmingai atsiliepdamas, kad aplinkybės privertusios jį stoti į opoziciją tiems, kurie ištikrųjų esą tam visuartimiausi — krikščionims demokratams. Savo padėjimą palygino pakartotinai graikų tragedijai, kur liepiama nelaidoti brolio, o brolišką širdis verčia laidoti, nors delto reiktų žūti.

Nors susirinkimas buvo įvairių žmonių, tačiau buvo jaučiama gili ramybė, pakilumas, santarvė ir bendras valstybinis džiaugsmas.

WATERBURY, CONN. Aukų reikale našlaičiams. Baigianties vasaros sezonui Waterburiečiai užsibrieže visą darbų eilią.

Dabar veikėjų pilnos rankos visokių darbų, tik reikia, kad visuomenė suprastų ir remtų tuos visus užmanymus.

Svarbiausia tai šelpimas Waterburio lietuvių našlaičių.

Pirmoji Labdarybės draugija sumanė ir gavo vietinės valdžios leidimą daryti po visą miestą „Tag Day" našlaičių naudai.

Leidimas gauta spalių 7-tai dienai, ir jau įvyko keli susirinkimai, pasitarti kaip būtų geriau išnaudoti progą. Be gero prisirengimo, be visuomenės paramo negalima tikėties gerų pasekmių. Rodos nėra kilnesnio darbo kaip globojimas vienataučių našlaičių, kurių mūsų tarpe nemažas skaičius yra.

Našlaičiams namas ir priežiūra pačių našlaičių reikalauja daug pinigo. Tad per „Tag Day" visi kaip vienas sukruskime į darbą, o labiausia jaunimas aukas rinkti. Išauklėti gi našlaičiai lietuvių rankose, lietuviškoje — katalikiškoje dvasioje, bus geri lietuviai ir ištikimi sūnus tėvynei Lietuvai. Podraug jie bus ir dėkingi mums, kad neatidavėme į svetimtaučių globą.

Tad į darbą — visi spalių 7-tą.

Turime priminti, kad yra skirta dovanos tiems, kurie daugiause aukų surinks.

Pirmoji A. E. Petrauskaitė pažadėjo dovaną — vieną tuziną geriausių paveikslų tam, kuris daugiausia aukų surinks.

Presos Komisija.

Užsirašykite „Žvaigžde" ir atnaujinkit „Zvaigždės" prenumeratą.

Rudaminos Pi liakalnis.

SIELOS DRAUGES IESKANT.

(Vaizdelis).

Ir išėjau į platųjį pasaulį.

Naktis tamsia skraiste gaubė žemės veidą. Pažemiais viliojantieji šešėliai slankiojo. Jų išvaizda purtino mano sielą.

Ir baugu buvo žingsnį žengti.

Baisu buvo, kad neįpulčiau į prapultį.

O eiti gi reikėjo! Nes išaušus dienai, rytus raudonu purpuru įvilkus ir skaisčiai rytų saulei tekant prie gėlių nusagstytųjų rasos deimantais turėjau stoti prieš Praamžiaus sostą, kad mudviejų kelius palaimintų, gyvybės šaltinio vandens atsigerti duotų...

Ir ėjau...

Ejau į nieką nežvelgdamas.

Ejau, kad radus Sielos Draugę.

Jau rytai pradėjo balsti, o ašai vis ėjau... Daug sutikau draugių, kurios manęs prašė sykiu su jomis žengti. Bet ašai jomis netikėjau. Mano siela gi bylojo: „dar ne šioji! Dar ne laikas! Palūkėki!".

Tik rytams pradėjus vilktis į raudono purpuro rūbus, susitikau rasų rasose maudantis savo krištolo kūnus ir veidužius beprausiant, kad tapti panėšiomis rytų tekančiai saulei, pulkelį lietuvaičių. Jų akyse tvisko baltosios lelijos nekaltybė. Veiduose spindėjo Laimės šventumo spinduliai.

Ir tapo sužavėta mano Siela. Jos balso klausydamas, palenkiau galvą ir laukiau... Laukiau išeinant iš jųjų tarpo savo Sielos Draugės.

Ir dar rytams neįsivilkus į savo raudonojo purpuro rūbus, Ji jau stovėjo greta manęs.

Ir paėmiau užu baltosios rankos. Ir tariau: eiva Sielos Drauge!

O, kad pažvelgiau į Josios mėlynas it dangaus bedugnę akis, pamačiau apgaulės joj neėsant.

Ir žengėme mudu du laimingu prie Praamžiaus sosto. Ir jau rytams įsivilkus į savo raudonojo purpuro rūbus mudu jau stovėjome prie Pramžiaus sosto. Ir iš jojo rankų gėrėme gyvybės šaltinio vandenį...

Ir, jis Praamžius mūsų kelius laimino... Ir tekančios rytų Saulės spindulių linksmumą dovanojo...

Susipynusios gi mudviejų sielos Visatai giedojo Amžinybės Himną...

Mariampolė 20. II. 1921 m.

IŠ KELIONĖS PO EUROPĄ IR AZIJĄ

Ta knyga yra tai

Didžiausias savo rųšies veikalas,

parašyta „Zvaigždės" redaktorės J. Pranaičiutės. Knyga turi apie 380 puslapių ir papuošta 102 iliustracijomis (paveikslais). -:- -:- -:-

Indomus toje knygoje aprašymai Prancijos, Belgijos ir Vokietijos žemių, kur dabar verda Europejiška karė. Tie aprašymai papuošti daugeliu iliustracijų. -:- -:- -:- -:- -:- -:-

Bet indomiausiais beabejo yra aprašymai įspudžių iš Tėvynės ir iš senovės Lietuvos žemių, kuriuos vienok viršija aprašymai Vidurinės Azijos, Kaspijos ir Kaukazo žemių ir anų žmonių. Nemažiaus įdomus aprašymai abiejų Rusijos sostinių, Maskvos ir Peterburgo, su paminėjimu lietuvių naujokynių istorijos tose vietose. -:-

Knygos kaina	**2 dol.**
Audeklo apdarais	**2.25**
Skūros apdaruose su paauksuotais kraštais .	**3.50**

Galima gauti „Žv." Knygyne

Parsiduoda Maspeth'e, N. Y.

500 geriausių lotų, per 20 minučių kelio nuo New Yorko miesto, palei tris gatvekarių linijas praeinančias pro šali. 5c. nuvažiavimas; vandens nuovadai, šaligatviai, gagazas, vanduo, mokyklos ir bažnyčios. Ant syk moket 20 nuoš., likusią sumą lengvoms išmokestimis. Gera spekuliacija ar nuolatinis namas.

Trace, 6 Remsen Place, Maspeth, N. Y.

arba

Chamberlain, 14 Grand Street, Maspeth, N. Y.

Bell Phone Oregon 3995 M

Dr. Ignotas Stankus

1210 S. Broad St., Philadelphia. Pa.

Lietuvfs Daktaras ir Chirurgas

Valandos: Nuo 9 iki 11 A. M.
,, 2 ,, 4 P. M.
,, 7 ,, 8 P. M.
Nedėliomis ,, 10 ,, 8 P. M.

„ŽVAIGZDES" PAVIENIUS NUMERIUS PHILADEP. HIJOJ

galima gaut „Zvaigždės" spaustuvėje ir pas Antaną Kryžanauską Salmon & Venango Sts.

EXKURSIJA KAS SUBATA

In Kauna $106.60; In Liepoją $107 ir $5.00 war tax,
Iš Kauno ir Liepojaus į New Yorką $106 ir $8 00 head tax,
PINIGU SIUNTIMAS LIETUVON
Amerikos Doleriais. ir Auksinais, žemiausiu dienos kursu
Pinigus Lietuvoje gauna laike 25—30 dienų.

P. MIKOLAINIS,
53 Hudson Ave.,
Brooklyn, New York.

Telphonas Bell: Kensington 2651 W

Dr. F. Trygar

Gydytojas Akušeras ir Chirurgas

3119 Richmond Str., Phila., Pa.

Valandos: nuo 8 iki 10 iš ryto, nuo 2 iki 4 ir nuo 6 iki 9 vakare, nedėldieniais nuo 11 iki 2 ir nuo 6 iki 9.

DIDELĖS DOVANOS.

TEMYKIT GERAI:

Kurie prisiųs prenumeratą vieniems metams už „Zvaigždę" $2.00, tiems duosime knygų už $1.00; kas prisiųs prenumeratą dviems metams $4.00, tie gaus dovanų už $2.00 knygų iš „Zvaigždės" spaustuvės.

Lai nei vienas lietuvis nebūna be „Zvaigždės". „Zvaigždė" visuomet drąsiai skelbia teisybę, nepaisant ar tas kam patinka ar ne. „Zvaigždėje" nerasite tuščių plepalų (apie neva kokių ten „didvyrių—veikėjų", „didžius nuopelnus", užtat joje rasit daug akyvų, naudingų skaitymų: straipsnių, žinių ir t.t. iš savo tėvynės ir iš viso pasaulio. Pasiskubinkit prisiųst prenumeratą, ir atsilyginti užvilktą skolą už „Zvaigždę".

ATNAUJINKIT „ZVAIGZDES" PRENUMERATA. UZSIRASYKIT „ZVAIGZDE" SAU IR SAVO GIMINEM LIETUVOJE. „ZVAIGZDE" į Lietuvą kainuoja tiek pat kaip ir Amerikoje — tik $2.00.

PARDUODA

Bučernę ir Hardvare store prie Salmon ir Venango g-vių palei šv. Jurgio lietuvių bažnyčią, Philadelphijoj. Abi krautuvi —kampiniai namai. Biznis išdirbtas, pirkimo sąlygos geros, kreiptis į Antaną Kryžanaucką Salmon & Venango Sts., Philadelphia, Pa.

Pardavimo preižastis — išvažiuoja į Lietuvą.

„ŽVAIGŽDĖS" SPAUSTUVE

ATLIEKA VISUS DRUKORIUS IR DARBUS GERAI, PIGIAI IR GREITAI.

DRUKUOJA:
KNYGAS, CIRKULIORIUS, TIKIETUS, KONSTITUCIJAS
VISITING IR BUSINESS CARDS, UZKVIETIMUS
VESELIJU, KOPERTUS, LAISKUS IR T. T.

KAS DARBA PAVES. NESIGRAUD

★ ★ ★

Kreipkis ant adreso:

3654 Richmond St
Philadelphia, Pa